

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1. Ing. F. H.**, bytom H. X., M., **2. A. D.**, bytom K. X., Š. u B., Č., **3. J. K.**, bytom M. X., M., proti odporcovi: **O.**, so sídlom P. M. X., M., za účasti: **1. G., spol. s r. o.**, so sídlom D. K. X., V., **2. J. M.**, bytom P. X., B., Č., **3. Mgr. I. L.**, bytom H. X., M., **4. A.R.**, bytom Z. X., M., **5. Ing. Ľ. T.**, bytom S. X., N., **6. Ing. I. L.**, bytom M. X., K., **7. RNDr. J. G.**, bytom W. X., B. a **8. M. R.**, bytom K. č. X., účastníci 2.-8. zastúpení navrhovateľom 1., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. ObPÚ-C-2006/00025-BL zo dňa 24. januára 2006, o odvolaní navrhovateľov a účastníkov 2.-8. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sp 8/2006-54 zo dňa 10. júla 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sp/8/2006-54 zo dňa 10. júla 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu č. ObPÚ-C-2006/00025-BL zo dňa 24. januára 2006, ktorým opakovane rozhodol podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 229/1991 Zb.“) o uplatnenom reštitučnom nároku navrhovateľov a účastníkov v 2.-8. rade ako oprávnených osôb (ďalej len „oprávnené osoby“) tak, že oprávnené osoby a dedičia po oprávnených osobách nespĺnili podmienky ustanovenia § 6 ods. 1 písm. m/ zák. č. 229/1991 Zb., a nepriznal im vlastnícke právo k parcele č. 4156, zapísanej pôvodne v pozemkovoknižnej vložke č. X. v katastrálnom území M., v súčasnosti vedená podľa registra C KN ako parcela č. 7006/3, 7006/4, 7007/9, 7007/10, 7007/11, 7007/12, 7007/13 a 7009/3, zastavané plochy.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote oprávnené osoby odvolanie s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 250ia O.s.p. ak nie je možné vyhlásiť rozsudok po skončení pojednávania, najmä ak sa na pojednávaní ukázalo, že predmetom posúdenia je zložitá právna otázka, oznámi predseda senátu alebo samosudca účastníkom termín vyhlásenia rozsudku, ktorý určí tak, aby sa vyhlásenie uskutočnilo najneskôr do jedného mesiaca odo dňa pojednávania. Neprítomným účastníkom oznámi termín vyhlásenia rozsudku podľa § 156 ods. 3.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Z obsahu predloženého spisu odvolací súd zistil, že pojednávanie konané dňa 29. júna 2007 krajský súd odročil na 10. júla 2007 za účelom vyhlásenia rozsudku. Prítomní účastníci konania, a to navrhovateľ Ing. F. H., A. R., J. M. zastúpená A. R. a právna zástupkyňa povinnej osoby JUDr. J. B. termín vyhlásenia rozhodnutia zobrali na vedomie a písomne volaní neboli. Na pojednávaní konanom dňa 10. júla 2007 bol vyhlásený rozsudok iba za prítomnosti poverenej zamestnankyne povinnej osoby JUDr. J.B.. Zo spisu nevyplývalo, že krajský súd oznámil miesto a čas vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu ostatným účastníkom konania. Rozsudok krajského súdu bol teda vyhlásený v rozpore s ustanovením § 250ia veta druhá v spojení s ustanovením § 156 ods. 3 O.s.p.. Neprítomným účastníkom sa neoznámením termínu vyhlásenia rozsudku a neumožnením ich účasti na jeho vyhlásení odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom k tomu, že išlo o závažné procesné pochybenie, najvyššiemu súdu nezostávalo nič iné ako zrušiť rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Neuniklo tiež pozornosti odvolacieho súdu, že v záhlaví napadnutého rozsudku nie je uvedený účastník konania M. R., ktorému predmetný rozsudok nebol ani doručený.

Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že v súdnom spise sa nenachádza procesná plná moc navrhovateľa v 1. rade na zastupovanie navrhovateľov v 2. a 3. rade v súdnom konaní. V správnom spise sa síce nachádzajú kópie plných mocí na uplatnenie reštitučných nárokov a na konanie o nich, avšak tieto sa vzťahujú iba na správne konanie. Bude preto potrebné, aby krajský súd vyzval navrhovateľov v 2. a 3. rade na predloženie riadnych procesných plných mocí na ich zastupovanie navrhovateľom v 1. rade v konaní pred súdom.

Vzhľadom na procesnoprávny charakter vád konania, pre ktoré došlo k zrušeniu napadnutého rozsudku, sa odvolací súd v danom štádiu konania vecou meritórne nezaoberal. Úlohou krajského súdu bude uvedené nedostatky odstrániť.

V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa opäť aj o náhrade trov konania, vrátane konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 226 O.s.p. v novom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 28. mája 2008

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth